

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji 2010/355/UE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- podjęcie innych lub dalszych środków wymaganych prawem.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2010/355/EU z dnia 25 czerwca 2010 dotyczącej niewłączenia trifluraliny do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽¹⁾.

Skarżące podnoszą dwa zarzuty na poparcie swej skargi.

Po pierwsze, twierdzą, że sporna decyzja jest sprzeczna z prawem, ponieważ została oparta na innej decyzji sprzecznej z prawem. Ta ostatnia decyzja ⁽²⁾, 2007/629/WE ⁽³⁾, jest pierwotną decyzją dotyczącą niewłączenia trifluralin, wynikającą z art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414 ⁽⁴⁾ przegląd substancji. Gdyby decyzja 2007/629/WE nie została przyjęta z naruszeniem prawa nie istniałaby decyzja zaskarżona w niniejszej sprawie.

Po drugie skarżące podnoszą, że zaskarżona decyzja jest sama w sobie sprzeczna z prawem. Twierdzą, że Komisja naruszyła prawo odwołując się w uzasadnieniu decyzji do rzekomych obaw w zakresie:

- możliwości transportu dalekobieżnego w tym zakresie skarżące twierdzą, że Komisja nie uwzględniła danych (brak dowodów naukowych) i naruszyła zasadę dobrej administracji oraz prawa do obrony. Co więcej, stanowisko jakie zajęła w stosunku do transportu dalekobieżnego jest zdaniem skarżących dyskryminujące i nieproporcjonalne;
- toksyczności substancji zagrażającej rybnom w tym zakresie skarżące twierdzą, że dane naukowe nie potwierdzają tej tezy. Ponadto ich zdaniem zaskarżona decyzja jest nieproporcjonalna w zakresie w jakim odnosi się do kwestii chemicznej toksyczności.

⁽¹⁾ Notyfikowana jako dokument nr C(2010) 4199, Dz.U. 2010 L 160, s. 30

⁽²⁾ Zaskarżona w sprawie T-475/07, Dow Agrociences i in. przeciwko Komisji, Dz.U. 2008 C 51, s. 54

⁽³⁾ Decyzja Komisji z dnia 20 września 2007 r. dotycząca niewłączenia trifluraliny do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4282 Dz.U. 2007 L 255, s. 42

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, Dz.U. 1991 L 230, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2010 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości**(Sprawa T-447/10)**

(2010/C 346/89)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci N. Korogiannakis i M. Dermizakis)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej o odrzuceniu ofert złożonych przez skarżącą w odpowiedzi na otwarte zaproszenie do składania ofert w przetargu CJ 7/09 „Zamówienia publiczne na świadczenie usług informatycznych” ⁽¹⁾ oraz wszystkich innych związanych z nią decyzji strony pozwanej, w tym decyzji o udzieleniu stosownych zamówień wyłonionym w przetargu wykonawcom;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącej zapłaty odszkodowania w kwocie 5 000 000 EUR za szkody poniesione w związku z rzezonym postępowaniem przetargowym;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącej odszkodowania w kwocie 500 000 EUR z tytułu utraconych korzyści oraz podważenia jej reputacji i wiarygodności;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z wniesieniem niniejszej skargi, nawet w przypadku jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 lipca 2010 r. o odrzuceniu jej ofert złożonych w odpowiedzi na otwarte zaproszenie do składania ofert w przetargu CJ 7/09 na świadczenie usług informatycznych oraz o udzieleniu zamówienia wyłonionym w przetargu wykonawcom. Skarżąca domaga się nadto odszkodowania za domniemane szkody, jakie poniosła w związku z postępowaniem przetargowym.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Po pierwsze skarżąca twierdzi, że zamawiający naruszył zasadę niedyskryminacji oferentów, gdyż kilka zwycięskich ofert nie spełniało kryteriów wyłączenia, a tym samym naruszył art. 93 i 94 rozporządzenia finansowego ⁽²⁾, art. 133 przepisów wykonawczych, a także zasadę dobrej administracji.

Ponadto skarżąca utrzymuje, że strona pozwana naruszyła przepisy art. 100 ust. 2 rozporządzenia finansowego w odniesieniu do obu części przetargu, a mianowicie naruszyła obowiązek uzasadnienia, odmawiając przedstawienia skarżącej wystarczającego uzasadnienia lub wyjaśnienia. W szczególności nie przedstawiono skarżącej stosownej charakterystyki i względnych zalet wybranej oferty. W odniesieniu do oferty skarżącej przedstawiono same oznaczenia techniczne pod każdym z kryteriów oraz niejasne sformułowania, zaś w odniesieniu do zwycięskiej oferty wspomniano tylko, że została ona uznana za ofertę lepszą jakościowo.

Po trzecie skarżąca twierdzi, że strona pozwana nie zapewniła równego traktowania wszystkich oferentów, gdy zaprosiła ich do złożenia wizyty w swej siedzibie, ponieważ zadanie to nie pozwoliło im na podjęcie uczciwej konkurencji z wykonawcą, który ostatecznie zwyciężył w przetargu.

Skarżąca podnosi wreszcie, że stosując kryteria inne niż kryteria dopuszczone w art. 138 rozporządzenia finansowego, przetwarzając dane, które nie zostały przedstawione do oceny przez samą skarżącą, mieszając kryteria oceny oraz nie posługując się kryteriami dotyczącymi korzyści gospodarczej oferty, strona pozwana naruszyła art. 97 rozporządzenia finansowego oraz art. 138 przepisów wykonawczych.

⁽¹⁾ Dz.U. 2009/S 217-312293

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002., L 248, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2010 r. — ClientEarth i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-449/10)

(2010/C 346/90)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Transport & Environment (Bruksela, Belgia), European Environmental Bureau (Bruksela, Belgia) i BirdLife International (Cambridge, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Hockman, QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z dnia 20 lipca 2010 r. stanowiącej odpowiedź odmowną zgodnie z

art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001 ⁽¹⁾, w której Komisja odmówiła ujawnienia skarżącej niektórych dokumentów zawierających informacje środowiskowe;

— nakazanie Komisji udostępnienia wszystkich żądanych dokumentów wskazanych podczas badania wniosku z dnia 2 kwietnia 2010 r. oraz wniosku potwierdzającego z dnia 8 czerwca 2010 r., chyba że są objęte bezwzględnym wyjątkiem na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001, niezwłocznie i bez wprowadzania zmian redakcyjnych; oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania zgodnie z art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem, w tym kosztami interwencji.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżące wnoszą na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji o odrzuceniu wniosku skarżących o dostęp do niektórych dokumentów zawierających informacje środowiskowe dotyczące emisji gazów cieplarnianych pochodzących z produkcji biopaliw sporządzonych lub posiadanych przez Komisję w ramach opracowywania raportu przewidzianego w art. 19 ust. 6 dyrektywy 2009/28/WE ⁽²⁾.

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą następujące zarzuty:

Po pierwsze twierdzą, że Komisja naruszyła art. 7 ust. 3 i art. 8 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ nie poinformowała o szczegółowych przyczynach uzasadniających wnioski o przedłużeniu terminu przyznanych w dniach 27 kwietnia 2010 r. i 29 czerwca 2010 r.

Po drugie skarżące twierdzą, że Komisja naruszyła art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ nie poinformowała o szczegółowych przyczynach nieujawnienia każdego dokumentu. W dniu 20 lipca 2010 r. będącym datą wygaśnięcia terminu przewidzianego w rozporządzeniu, Komisja odmówiła udostępnienia wnioskowanych dokumentów i wbrew wymogom rozporządzenia i orzecznictwa nie przedstawiła szczegółowego uzasadnienia odmowy udostępnienia.

Po trzecie skarżące utrzymują, iż pozwana naruszyła art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ze względu na to, że nie przeprowadziła konkretnej, indywidualnej oceny treści każdego dokumentu. W dniu 20 lipca 2010 r. lub przed tym dniem będącym datą wygaśnięcia terminu przewidzianego w tym rozporządzeniu Komisja nie dokonała konkretnej, indywidualnej oceny lub nie poinformowała o niej oraz nie określiła czy omawiane dokumenty lub ich część objęte są wyjątkiem od ogólnej zasady, że wszystkie dokumenty mają zostać udostępnione